

Igavonó állatok nélkül kezdték, ma félmillió forint értékű vagyonuk van a Táncsics Iszcs tagjainak

Három év telt el azóta, hogy a szegedi Táncsics-termelőcsoport tagjai megtették az első lépéseket a közös gazdálkodás, a felemelkedés útján. Már alig emlékeznek vissza 1949. augusztusára, amikor a kulákok és az egyéni ellenséges elemek vérsztjósó rémhírel közt, — ha sok nehézséggel küzdve is — elhatározták: felhagynak a nadrágszj-parcellákon szülő, dő egyéni gazdálkodással és megalkotják a termelőcsoportot.

a Szovjetunióban járt parasztküldöttség

egyik tagjának beszámolója. A küldött beszélt a szovjet háza gyönyörű tájairól, a boldog, megelégedett emberekről s a kolhozok hatalmas eredményeiről. Sokáig beszélt, de a hallgatóknak nem fogott el a türelmé. Érdekes, újat hallottak és a szavak nyomán a dolgozó paraszok jórésze gondolatban színes jövőjét tervezgette. A beszámoló végén Nyilrai Antal, Bálint János, Csics Mihály és még jónéhányan már döntöttek: „termelőcsoportot alakítunk.”

Igy indult el az új élet útján 16 alsóvárosi és Ságvári-lelepi dolgozó paraszt Táncsics Mihály — a parasztság érdekeinek nagy harcosa — nevével a nagyüzemi gazdálkodás útján. Ötvenhárom földjük volt, de se lovuk, se másféle igavonó állatuk nem volt. Az 56 holdhoz 98-at még kaptak. A növekvő földterülettel nagybodott a gondjuk. Azonban nem estek kétségbe.

Mögöttük érezték a pártot

és tudták, Rákosi elvtárs pártja nem hagyja cserben őket. Nem is csalódtak a pártban. Mire elérkezett az őszi munkák ideje, dübörgő traktorok jöttek Dorozsmáról és berregve hasították a barázdákat, vetették földbe a búzát. A téli beállítással már nyugodtan hajthatták álmra fejüket. Még a kulákok is — cseppet sem nyugodtan, de tudomásul vették: nem vált be a jóslatuk, a Táncsics-iszcs él és erősödik. Egyszerre jelentős birtokkal rendelkező emberek lettek a Táncsics-bellek. 47 hold búzát és öt hold árpat vetettek el 1959 őszén, de elvégezték időre a mélyszántást is.

1950. tavaszára 24-en lettek. Elhatározták, építkezéshez fognak. A meglévő rogyadozó szint az állami kölcsönből kijavították, befalazták és ide helyezték el a kapott sertéstörzset. Akkor újabb rémhírt vetettek fel a környék kulákjai. Széltébe-hosszába beszéltek, hogy a rongyos Táncsics még alig nyitotta ki a szemét, máris kölcsönt vesz fel, építkezik. Nem lesz ezeknek ennyivalójuk sem — hajlogatták és körözendően nevezték, hogy félrevezettek egy-két dolgozó parasztot. A Táncsicsban azonban nem állt meg az élet. Száz férőhelyes

hízlaldát építettek

és föléje nyolc vagonos górért emeltek. Ezzel egyidőben elkészítették egy 20 férőhelyes sertésfiadztatót; ezt már pusztán a maguk erejéből.

A tavasz beköszöntött és a föld munkára hívta a csoport tagjait. Csak hogy még mindig nem volt lovuk. A párt újra segített. Két pár lovat és kocsit is kaptak. Amikor a gaz fejlődött a növényekkel, érezték, hogy 24-en nem tudnak megbirkózni a gyomirtással. Bevonták hát az asszonyokat, a munkabíró családtagokat is és fáradságot nem ismerve, harcoltak a magasabb terméshozamért. Munkájuknak szép gyümölcse lett. 16 mázas gabonafüget értek el. Az egyénileg gazdálkodók csak 10—11 mázsát arattak le egy holdról. Ez az eredmény minden szónál jobban beszélt. Ősszel négy középparaszt és nyolc kisparaszt lépett a csoportba. Ebben az évben 60 ezer forintot ruháztak be és törlesztették az adósságukat, mégis egy munkaegységre minden tag 13 forint 50 fillért kapott s azonkívül megkapta természeiben járadékát is.

Izmosodott, terebélyesedett a Táncsics-termelőcsoport és egyre kevesebb lett azoknak a száma, akik hitetlenkedtek, rosszat beszéltek a csoportról. A kölcsönök jórészt ekkor már visszafizettek. A gyorsulni fejlődés sürgette,

sarkallta őket. 1950. őszén egy 40 férőhelyes tehénistálló építését vették tervbe. Hozzá is foglalkoztak építéssel a saját erejükből. Nem kellett oda se kőműves, se ács, se tetőfedő. Csinálták ők maguk és együtt örültek minden felrakott újabb téglasornak, hiszen maguknak építették. 1951. februárjában pártunk második kongresszusa tiszteletére vállalták, hogy teljesen rendbehozzák a 40 férőhelyes istállót. A vállalt időpontnál egy héttel hamarabb már teljesen kész volt az istálló. Cement-játszó, villanyvilágítás várta a szarvasmarha tömeget. A kongresszusig még egy 15 méter hosszú gazdasági szint is felépítettek.

Ebben az évben 24 hold földön kezdték meg az öntözéses gazdálkodást. Az eredmények láttán

70-re emelkedett a csoporttagok száma

és a földterület 300 holdra nőtt. A kongresszus után a párt megyei bizottságának küldötte ünnepélyesen adta át jó munkájukért a kongresszus zászlót, mert vállalkásuk teljesítésével 65 ezer forintot takarítottak meg.

A csoport tagjai egyre világosabban látták, hogy érdemes a csoportban dolgozni. Elhatározták, határidőre, sőt határidő előtt befejezik a tavaszi munkálatokat. Április 20-án már mindent bevételek. Tavasszal időben kirakták a melegágyban előnevelt palántákat és az év végére 180 ezer forintot jövedelmezett a konyhakert. Hol-danként 120 mázsa burgonyát, 9 mázsa gypapot, 14 mázsa borsót, 30 mázsa csőveskukoricát, 15 és fél mázsa árpat és 14 mázsa búzát takarítottak be. Ezzel az eredménnyel ismét bebizonyították a nagyüzemi gazdálkodás előnyeit. A csoporttagoknak egyre kevesebb lett a gondjuk.

Az elmúlt évben aztán újabb 18 középparaszt és 22 kisparasztal emelkedett a csoport létszáma. 530 hold földet műveltek ebben az évben. A növénytermesztésnél számos jólbevált szovjet módszert alkalmaznak. A négyzetes kukoricavetéssel, a pótbepórással

az aszályos esztendő ellenére is jó eredményt értek el.

Ősszel 368 ezer forint bevétele volt a csoportnak. Három év alatt olyan szép eredményt értek el, hogy

négy év helyett két év alatt

fizették vissza a sertéstörzs árát és most 144 sertés, 45 szarvasmarha és 24 ló a csoport állatállománya. A csoport tagjai között 222 ezer forintot osztottak ki a munkaegységek. Ugyanakkor jelentős mennyiségű burgonyát, zöldségféléket, gyümölcsöt, kukoricát, árpat és egyéb terményt osztottak szét. Így kapott például Börsök Imre is 5427 forintot. Dudás Mihály pedig 6420 forintot a munkájáért.

Három év alatt annyira fejlődött a csoport, hogy csodálattal tekintenek rá a kívülről dolgozó parasztok. 1949-ben semmivel kezdték, most pedig több mint félmillió forint értékű vagyonuk van.

A csoport tagjai elhatározták, hogy ebben az évben még jobban kitesznek magukért. Még jobban megszerzik a munkát, tanulnak és még több

szovjet módszert vezetnek be,

mind a növénytermesztésben, mind pedig az állattenyésztésben. 24 hold helyett negyven holdat öntöznek az idén és a kukoricánál, napraforgónál a négyzetes, a zabnál pedig a keresztos vetést alkalmazzák. Az egy hold erdőszávé mellé újabb egy holdat ültetnek, hogy az északnyugati felől érkező szelet megállítsák. Az állatoknál alkalmazzák a szovjet zootechnikát, hogy magasabb fajlású állatot, több terméket érjenek el. Az állatok átteleltetésének biztosítására 380 köbméter silótakarományt készítettek, hogy növekvő állatállományuk ne szenvedjen hiányt.

Igy lett a semmivel induló Táncsicsból félmillió forint értékű vagyonnal rendelkező csoport három év alatt. Boldog, megelégedett tagjai ebben az évben azért harcolnak, hogy a megye, de az egész ország dolgozó parasztjai büszkén beszéljenek nemskára arról, hogy a semmivel indult Táncsics milliós termelőszoftkezet.

Alekszej Tolsztoj-est a Központi Egyetem nagytermében

A Városi Tanács Oktatási és Nép-művelési Osztálya január 28-án, szerdán este 6 órakor a Központi Egyetem nagytermében (Dugonics-tér 13.) Alekszej Tolsztoj emlékestet rendez. Előadó Remete László irodalomtörténész. Előadásában méltatja Alekszej Tolsztoj életművét, fegyelemesebb alkotásait pedig részletesen ismerteti. Az emlékestet üze-

mi színjátékok a nagy író egyik regényének, a „Golgotá”-nak dramatizált részletét mutatják be. A Zene-konzervatórium tanárai, Várnagy Lajos (hegedű) és Nagyné. Várjú Irma (zongora) is fellépnek. Varsányi Péter egyetemi hallgató A. Tolsztoj műveiből olvas fel részületeket. Az ünnepélyes emlékest elő a szegedi dolgozók nagy érdeklődéssel tekintenek.

NULLA-VADÁSZOK

Ilyenkor télen szokták nagy körvadászatokat rendezni Szeged határában a vadászok. Egy-egy alkalommal sorra buknak fel a jól célzott lövések után a barnabundás, riadtszerű nyulak. Ha vadászról hall az ember, önkéntelenül azokra a puszkás emberekre gondol, akik hajtok és kutyák segítségével üzik a vadakat. Itt Szeged környékén, kivéve a Fehértó vidékét, ahol nem szabad vadászni — csak foglyokra, fácánokra, nyulakra, ritka esetben rókákra vadásznak. Nagyjobb vad erre nincs, amit puszkavégre lehetne kapni. — Kevés vad, kevés a vadász is Szegeden — szokták mondani. Ez a megállapítás azonban idejét múlt és más megfogalmazást ölt újabban: kevés a vad és egyre több a vadász.

Milyen vadászokról van szó? Hol vannak és miért szaporodnak napról-napra? Tekintsünk meg egy ilyen vadászterületet, amely nem kint a szántóföldeken, hanem bent a városban, egy tiszaparti üzemben, a Szalámgyárban van.

Mire vadásznak itt? Mint óriási kérdőjel me-re előbünk ez a mondat. Annyi biztos, nem szarvasra, vagy vaddisznóra, ilyen állatok itt

vadásznak a nullákra, nincsenek. Van ugyan szarvasmarha, sertés is akad jónéhány, de ezekre már nem kell vadászni, mert életüket már a vágóhídon kioltotta a bódor, vagy a szürkés. A Szalámgyár vadászai nem is gondolnak ilyesmire, ők másra lesnek, másit igyekeznek elkapni. Furesán hangzik, de így van: „nullákra vadásznak”.

Nézünk csak, hogyan zajlik le egyetlen napon ez a nulla-vadászat. Mindenekelőtt tudni kell, hogy itt a Szalámgyárban délután 4 órakor van vége a műszaknak. A vadászat ott kezdődik, hogy a munkaidő végét jelző érces csengőhang már nem mindenkit talál a munkapadoknál, gépfogalmazást ölt újabban: kevés a vad és egyre több a vadász.

Milyen vadászokról van szó? Hol vannak és miért szaporodnak napról-napra? Tekintsünk meg egy ilyen vadászterületet, amely nem kint a szántóföldeken, hanem bent a városban, egy tiszaparti üzemben, a Szalámgyárban van.

Köszöntjük a szegedi egyetem lapját

Megjelent a Szegedi Tudományegyetem, az Orvosegyetem és a Pedagógiai Főiskola lapja, a „Szegedi Egyetem”. Pártunk új tegyvert adott ezzel a szegedi egyetem kezébe. A lap még jobban segíti majd azoknak a feladatoknak a megoldását, amelyek a szocializmus felépítésében az egyetem dolgozóira, tanáira és hallgatóira várnak. Pártunk különös gondossággal támogatja ifjúságunk tanulását, különös gondot szentel, hogy ifjúságunkból jó szakemberek, a szocializmus építésének áldozatkész munkásai legyenek. Az új lap ehhez a munkához ad még több segítséget.

Az új szám vezércikkében Tury Géza elvtárs, az Egyetemi és Főiskolai Pártbizottság titkára írja: „Az egyetemi újságunk mindenekelőtt hallgatóinak jó tanulmányi eredményeiket való küzdelemben kell gyorsanható eszköznek bizonyulnia”. Az egyetemi lapnak valóban ez a legfontosabb feladata. A jó eredményes módszerek ismertetésével a hanyagok bírálatával a tanulmányi színvonal emeléséért. Harcosan, a hiányosságok hátor feltárással segítsen az új típusú diák kialakításában.

Nagy és nehéz feladatok állnak az egyetemi újság előtt. Nevelnie,

tanítania kell sugározni a marxizmus-leninizmus világkézetét. Az új lap ezeket a nagy és komoly feladatokat csak úgy tudja megoldani, ha széleskörű levelezőhálózatot épít maga köré, ha bátran és biztosan támaszkodik az egyetem dolgozóinak javátalára, bírálatára. Az egyetem dolgozói tudják, hogy a munkájuk, a nem könnyű feladatok megoldásához komoly segítséget kapnak az új egyetemi újságtól. De ezt a segítséget várják is a laptól. A „Szegedi Egyetem” törekedjen arra, hogy megfeleljen ennek a megfizetendő bizalomnak. Minden sora tanítson és lelkesítsen, minden sora neveljen és oktasson, minden sorából éreződjék, hogy kommunista irányítják a lap munkáját, akiknek legfőbb törekvésük a dolgozó nép érdekeiért való harcra, a dolgozó nép jobb és szebb életének megteremtésére.

Köszöntjük az egyetemi újságot, a szegedi egyetem dolgozóinak új fegyverét. Legyen a lap lelkes, bátor tollú harcosa pártunk politikájának, lelkes harcosa a dolgozó nép ügyének. Segítse az egyetem kommunista harcost, neveljen még szilárdabb helytállásra, magasabb fokú éberségre. Sok sikert kívánunk ehhez a munkához.

Ma tartják meg Szeged békeharcosai nagygyűlésüket a szegedi Nemzeti Színházban

Ma délelőtti 10 órakor tartják meg a szegedi Állami Nemzeti Színházban Szeged élenjáró békeharcosai békenagygyűlésüket. A nagygyűlésen Kovács Mária, a szegedi Állami Nemzeti Színház tagja szaval, a megnyitó beszédet Wagner Richárd elvtárs, egyetemi tanár mondja. Ezután Szádeczky-Kardos Elemér, kétszeres Kossuth-díjas akadémikus tart beszámolót a Bécsi Világkongresszusról. Beszámolójában elmondja, hogy a világkongresszuson a világ békeharcosai hogyan harcolnak a becsületes emberek legdrágább kincséért, a békéért. Ismerteti beszédében a Bécsi Világkongresszus határozatát és részletesen számol be arról, hogy a népi demokratikus államok, valamint a kapitalista államok békeszerető dolgozói hogyan harcolnak a békéért. Beszámolója végén beszél arról is Szádeczky-Kardos Elemér elvtárs, hogyan kell napi munkánkat végezni, tanulni azért, hogy még

szilárdabban álljunk meg helyünket a békefront ráncos szakaszán.

A beszámoló után a jelenlévők elmondják eddigi tapasztalataikat, átadják egymásnak jói bevált módszereiket, amelyek segítségével munkahelyükön, lakóhelyükön egyre több és több dolgozót vonak be a békemozgalmakba és tesznek a béke aktív harcosává. Egyben megbeszélnek az is, mit kell tenni azért, hogy épülő hazánkat, gyárainkat, a szocializmus útján haladó mezőgazdaságunkat, eredményeinket megvédjük és még jobban vegyük ki részülnket a békéért folyó harcából.

Ezután Szegedi Antal elvtárs, a Szegedi Kenderfonógyár dolgozója szaval, majd színes kultúrműsorral fejeződik be a békenagygyűlés.

A békenagygyűlés előtt és a szilánetben a Szegedi Kenderfonógyár zenekara szórakoztatja békedalok és békeindulókkal a jelenlévő békeharcosokat.

Amerikai katonai repülőgép szerdán ismét lőtte a koreai-kínai küldöttség gépjárműveit

Keszon (Uj-Kina). Szerdán délelőtti 11 óra tájban egy amerikai katonai repülőgép — a megállapodások megszegésével — Hvang-

szutól mintegy hat kilométerrel délre lőtte a koreai-kínai küldöttség gépjárműveit. A küldöttség gépkocsiszemélyzetének három tagja megsebesült, kettő közülük súlyosan.

Az újabb provokáció miatt Zsu Jon ezredes a koreai-kínai küldöttség rangidős összekötő tisztje pénteken tiltakozó levelet intézett Carlock ezredeshez, az amerikai fél rangidős összekötő tisztjéhez.

Zeneszerzőink új munkákon dolgoznak

Ebben az évben számos új alkotáson dolgoznak zeneszerzőink. Szabó Ferenc a „Feltámadt tenger” című film zenéjét komponálja. Szervánszky Endre Kossuth-díjas zeneszerző Petőfi-kantátája szövegét a magyar nép nagy költőjének különböző verseiből állította össze. Dávid Gyula és Devecseri Gábor a November 7 Erőműről írnak oratóriumot.

Vincze Imre Szálánvárosról írt színművét Vass Lajos Petőfi „Egy gondolat bánt engemet” című versét zenésíti meg.

Ma délelőtti és délután járás kultúrcsoportok versenye az Egyetem Dugonics-téri kulturtermében

Ma délelőtti tovább folytatódna a járási kultúrcsoportok versenyei az Egyetem Dugonics-téri kulturtermében. Ma délelőtti 9 órakor kezdődik a verseny és szerepeinek a Petőfi III. MSZT színdarabja, a Kossuth Zsuzsanna MNDSZ, a sándorfalvi Erdőgazdaság és az algyői színját szó csoport. Délután 3 órai kezdettel folytatódik tovább a verseny. Ekkor lépnek színpadra az OKISZ, Csengele, Szőreg, Tápé tánc- és színjátszó csoportjai és a városi tanács zenekara.